

L'entrevista

Francesc Millan

Josep Bordes, fundador, cantant i lletrista del grup Pepet i Marieta

Pepet i Marieta: gresca, música i reivindicació

Era nit a Barcelona i, guitarra en mà, **Josep Bordes (Ulldecona, 1978)** cantava en algun local de la ciutat. Ho feia sol. Es presentava com a Pepet i Marieta: el primer, fent referència al seu nom; el segon, a la marihuana que, sense necessitat d'ocultar-ho, consumia. La seua veu -avui tan característica- entonava una cançó rere l'altra: la majoria, plagades de fina ironia, llenguatge planer, crític i reivindicatiu, i un accent diferent que ha sobreviscut al temps. Gairebé quinze anys després, Pepet i Marieta s'ha fet gran: **ara són 7 músics**, han triomfat i s'han donat a conèixer arreu dels Països Catalans. Acaben de publicar **el sèptim disc, La revolució dels somnis**, i el cantant faldut, veu i compositor principal del grup assegura que els queda il·lusió, festa i música per a dies.

Sempre hi ha un pedaç per a un descosit...

Sí, és el nom del primer disc. El vaig publicar el 2004 i, llavors, encara no teníem una banda formada: el vaig haver de gravar sol. En aquell moment vaig veure que, per arribar a més audiència i tocar a festes multitudinàries, era necessari construir un grup.

I ho vas aconseguir.

El nostre repte sempre ha estat intentar connectar i interactuar amb el públic: fer-los ballar, cantar, que s'ho passen bé i, també, reivindicar i remoure les consciències.

Dius que sou un grup de mestissatge.

Sí, un grup transfronterer... Pepet i Marieta s'ha nodrit i es nodreix de la bona relació entre els pobles del sud de Catalunya i el nord de València; una mostra més que la "frontera" del riu Sénia no existeix, i que és un nexe d'unió sociocultural brutal.

Des de sempre, també en l'últim disc, les lletres de Pepet i Marieta han estat molt reivindicatives.

Ho tenim a l'ADN de les Terres de l'Ebre. Perquè ens facen cas, hem de cridar el doble... Fa anys que ens hem unit i sortim al carrer per defensar-nos i fer front a amenaces com el transvasament o el projecte Castor. Les nostres cançons no deixen de ser un gra d'arena més.

A la Revolució dels somnis, hi ha una cançó titulada Indignem-nos. Parleu de tot plegat?

Certament, com a grup i com a persones, ens indignem moltes coses. Des d'actes territorials, com altres problemes més generals com la corrupció o el racisme. A més, intentem aportar-hi solucions i alternatives. Proposem conceptes com l'escola activa, el comerç just o la política participativa que poden aportar beneficis socials.

També es pot reivindicar fent gresca.

És clar. Busquem la festa i ens agrada passar-ho bé amb el públic. La nostra música és variada: patxanga, rock, ska, clàssics, hip



hop... Apostem per una macedònia d'estils i ens inquieta provar ritmes i melodies noves.

No obstant això, en els primers senzills, hi havia bastants cançons tranquil·les i reflexives.

Sempre m'ha agradat explicar històries a través de la música, normalment relats que puguin connectar amb el públic i que s'hi senta identificat. Molts cops dic que no deixo de ser un cantautor camuflat entre un grup, un escriptor frustrat. M'agrada escriure i intentar fer textos treballats, i crec que els d'aquest últim disc són els que més ho estan.

En el camí de Pepet i Marieta hi ha una cançó que marca un punt d'inflexió.

Sí, el fet que la cançó *Corre l'estiu* fos escollida com a cançó de l'estiu 2014 de TV3 i Catalunya Ràdio va ser una passada. Ens va obrir moltes portes i ens va donar a conèixer arreu dels Països Catalans. Al cap i a la fi, la vida de l'artista és una muntanya russa, s'ha de treballar bé i saber aprofitar el moment quan és l'hora.

Vosaltres ho heu sabut aprofitar...

El més important és no perdre la il·lusió i seguir presentant projectes. El fet de fer-nos més coneguts ens va obligar a ampliar el ventall de la nostra música, però mai hem volgut renunciar als nostres orígens.

I ara, Pepet i Marieta cap a on va?

Tenim moltes ganes de seguir donant canya, i passar-ho bé amb el públic. És cert que, personalment, fa temps que penso a tornar a tocar sol i sentir la màgia de les actuacions en solitari: el públic i jo. M'agradaria fer una gira més personal i selectiva. Òbviament, combinant-ho sempre amb Pepet i Marieta.

Properament, on us deixareu veure?

La gira de presentació del nou disc comença el 24 de maig, a la sala Apolo de Barcelona. Després, l'11 de juny, tocarem a l'ermita d'Ulldecona, en marc de les Jornades Musicals. També al Figatell Sound, a Oliva, el 17, i a la Patum de Berga, el 18. I puc avançar que a l'estiu estarem el 8 de juliol al festival Mífics de l'Aldea i, de moment, a les festes majors de les Cases d'Alcanar i Amposta.